

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Epistola XCI. Leonis Papae I. Ad Theodorvm Foroiv Iensem Episcopvm. Vt
his, qui in exitu sunt, poenitentia & communio non negentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

Arelatensi ecclesiæ, cui te Dominus præposuit, gaudeamus. Ad omnium enim fidelium decus, atque vtilitatem redundat, cum talis habetur antistes, cuius plurimi & adiuuentur præsidio, & incitentur exemplo. Vnde quia non ignoras, quid de sinceritate animi tui secundum præcedentem notitiam senserimus, iustissime nos agnoscis exigere, vt quod præsumimus, hoc probemus, frater carissime. Modestix igitur tuæ non desit auctoritas, constantiam mansuetudo commendet: iustitiam lenitas temperet, patientia contineat libertatem: & declinata superbia, cui proximum est vt decidat, ametur humilitas, cui semper debetur vt crescat. Ecclesiasticarum legum non ignara est dilectio tua, vt intra earum regulas atque mensuras omnia potestatis tuæ iura contineas. Iusto quippe ideo dicitur lex non esse posita, quia normam præceptionis implet iudicio voluntatis: cum verus recti amor in semetipso habeat, & apostolicas auctoritates, & canonicas sanctiones. Quarum deuotus sectator, & diligens executor, in eorum procul dubio consortio gloriaberis, qui de creditorum sibi profectibus talentorum audire meruerunt:

1. Tim. 2. *Euge serue bone & fidelis, quia super pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium domini tui.* Vt autem fiduciam dilectionis erga te nostræ habere non dubites, sapius nos de processu actuum tuorum facias certiores: quoniam iudicii nostri memores cupimus semper de tuis profectibus in Domino gloriari. Deus te incolumem custodiat, frater carissime.

Matth. 25.

EPISTOLA XCI.
LEONIS PAPÆ I.
AD THEODORVM FOROVIENSEM
EPISCOPVM.

Vt his, qui in exitu sunt, pœnitentia & communio non negentur.

Leo episcopus Theodoro episcopo Foroiulensi salutem.

SOLICITVDINIS quidem tuæ is ordo esse debuerat, vt cum metropolitano tuo primitus de eo, quod querendum videbatur esse, conferres: ac si id, quod ignorabat

bat dilectio tua, etiam ipse nesciret, instrui vos pariter posceretis: quia in causis, quæ ad generalem obseruantiam pertinent, omnium Domini sacerdotum nihil sine primatibus oportet inquiri. Sed vt quoquomodo instruat ambiguitas consulentis, quid de pœnitentium statu ecclesiastica habeat regula, non tacebo. Multiplex misericordia Dei ita lapsibus subuenit humanis, vt non solum per baptismi gratiam, sed etiam per pœnitentiæ medicinam spes vitæ reparetur æternæ, vt qui regenerationis donum violassent, proprio se iudicio condemnantes, ad remissionem criminum peruenirent, sic diuinæ bonitatis præfidiis ordinatis, vt indulgentia Dei nisi supplicationibus sacerdotum nequeat obtineri. Mediator enim Dei & hominum homo Christus Iesus hanc præpositis ecclesiæ tradidit potestatem, vt & confidentibus actionem pœnitentiæ darent: & eosdem salubri satisfactione purgatos, ad communionem sacramentorum per ianuam reconciliationis admitterent. Cui vtique operi incessabiliter ipse Saluator interuenit, nec vnquam ab his abest, quæ ministris suis exequenda commisit, dicens: *Ecce ego vobiscum* Matth. 28. *sum omnibus diebus vsque ad consummationem sæculi:* vt si quid per seruitutem nostram bono ordine, & gratulando impletur effectu, non ambigamus per Spiritum sanctum fuisse donatum. Si autem aliquis eorum, pro quibus Domino supplicamus, quocumque interceptus obstaculo, a munere indulgentiæ præsentis exciderit, & priusquam ad constituta remedia perueniat, temporalem vitam humana conditione finierit: quod manens in corpore non receperit, consequi exutus carne non poterit. Nec necesse est nos, eorum qui sic obierint, merita actusque discutere: cum Dominus Deus noster, cuius iudicia nequeunt comprehendere, quod sacerdotale ministerium implere non potuit, suæ iustitiæ reseruauerit: ita potestatem suam timeri volens, vt hic terror omnibus profit, & quod quibusdam tepidis aut negligentibus accidit, nemo non metuat. Multum enim utile ac necessarium est, vt peccatorum reatus ante vltimum diem sacerdotali supplicatione soluantur. His autem qui in tempore necessitatis, & in periculi urgentis instantia, præsidium pœnitentiæ, & mox reconciliationis implorant: nec satisfactio interdicenda est, nec

De pœnitentia dist.
1. Multiplex.

Matth. 28.

De pœnitentia dist.
1. Multiplex.

De pœnitentia dist.
1. Multiplex. & 26.
q. 6. His qui tempore.

reconciliatio denegāda: quia misericordiæ Dei, nec men-
 furas possumus ponere, nec tempora definire, apud quem
 nullas patitur veniæ moras vera conuersio, dicente spiri-
 tu Dei per prophetam: *Cum conuersus ingemueris, tunc saluus*
eris. Et alibi: *Dictu iniquitates tuas prior, vt iustificeris.* Et ite-
 rum: *Quia apud Dominum misericordia est, & copiosa apud eum*
redemptio. In dispensandis itaque Dei donis non debemus
 esse difficiles, nec accusantium se lacrymas gemitusque
 negligere, cum ipsam * pœnitentiam ex Dei credamus in-
 spiratione conceptam, dicente Apostolo: *Ne forte det illis*
Deus pœnitentiam, vt resipiscant a diaboli laqueis, a quo capti te-
nentur ad ipsius voluntatem. Vnde oportet vnumquemque
 Christianum conscientia suæ habere iudicium, ne con-
 uerti ad Deum de die in diem differat: nec satisfactionis si-
 bi tempus in fine vitæ suæ constituat, quem periculose ig-
 norantia humana concludit, vt ad paucarum horarum
 spatium se referuet incertū; & cum possit pleniore satisfa-
 ctione indulgentiam promereri, illius temporis angustias
 eligat, quo vix inueniat spatium, vel confessio pœniten-
 tis, vel reconciliatio sacerdotis. Verum (vt dixi) etiam ta-
 lium necessitati ita auxiliandum est, vt nec actio illis pœ-
 nitentiæ, nec communionis gratia denegetur, si eam, etiã
 amisso ab eis vocis officio, per iudiciū integri sensus quære-
 re comprobetur. Quod si aliqua vi ægritudinis ita fuerint
 aggrauati, vt quod paulo ante poscebant, sub præsentia
 sacerdotis significare non valeant, testimonia eis fidelium
 circumstantium prodesse debebunt, vt simul & pœniten-
 tiæ, & reconciliationis beneficium consequantur: serua-
 ta tamen regula Canonum paternorū circa eorum perso-
 nas, qui in Deum, a fide discedendo, peccarunt. Hæc au-
 tem, frater, quæ ad interrogationem dilectionis tuæ ideo
 respondi, ne aliquid contrarium sub ignorantia excusa-
 tione gereretur, in metropolitani tui notitiam facies per-
 uenire: vt si qui forte sunt fratrum, qui de his antea puta-
 uerint ambigendum, per ipsum de omnibus quæ ad te
 scripta sunt instruantur. Data iv. Idus Iunii, Herculano vi-
 ro clarissimo consule.

Isa. 30. &
43.

Psal. 123.

2. Tim. 2.

De pœni-
 tentia dist.
 1. Multi-
 plex. & 26.
 q. 6. His qui
 tempore.

* pœni-
 tentiæ ef-
 fectio-
 nem